

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 1960/2025
03.09.2025. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Весне Субић, председника већа, Јелице Бојанић Керкез и Радославе Мађаров, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Добрица Перовић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије – МО ВП 3705 Рашка, коју заступа Војно правобранилаштво Републике Србије - Одељење у Нишу, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 611/24 од 03.07.2024. године, у седници одржаној 03.09.2025. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснована, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 611/24 од 03.07.2024. године.

Образложење

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 611/24 од 03.07.2024. године одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђена пресуда Основног суда у Краљеву П1 929/22 од 18.12.2023. године, којом је одбијен тужбени захтев да се обавезе тужена да тужиоцу на име накнаде штете у виду изгубљене зараде за временски период од 18.01.2011. године до 18.01.2018. године – за време привремене незапослености исплати укупан износ једнократно 7.165.728,53 динара, са каматом по Закону о висини стопе затезне камате почев од 04.09.2019. године као дана извршеног вештачења у Заводу за судску медицину у Нишу, када је сазнао за коначно завршено лечење и сазнао за последице, до коначне исплате, уз означање износа главнице и камате за сваку годину; захтев да се обавезе тужена да тужиоцу плаћа месечну ренту од 19.250,00 динара до петог у месецу за претходни месец, са припадајућом законском затезном каматом; захтев да тужена тужиоцу на име доприноса за пензијско и инвалидско осигурање исплати 1.376.993,00 динара са каматом по Закону о висини стопе затезне камате од 18.01.2018. године, уз означање обавезе по годинама; обавезан тужилац да туженој накнади парничне трошкове од 6.000,00 динара.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужилац је благовремено изјавио ревизију, због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Врховни суд је испитао побијану пресуду у смислу члана 408. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 72/11...10/23) и утврдио да је ревизија неоснована.

У поступку доношења побијане пресуде није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности. Другостепени суд није непосредно вршио оцену садржине изведених доказа, већ је одлуку засновао на чињеницама које је првостепени суд утврдио, па супротно указивању тужиоца нема ни других битних повреда одредаба поступка због којих се ревизија може изјавити у смислу члана 407. став 1. тачка 3. ЗПП.

Према утврђеном чињеничном стању, тужилац је био запослен код тужене као војник по уговору у временском периоду од 18.01.2005. године до 22.11.2010. године. Хронично опструктивно обољење плућа и бронхијална астма дијагностификовани су му 23.06.2009. године, када се први пут јавио на преглед у ВМА Београд. Обољење није последица професионалне службе код тужене, инфекција дисајних путева код тужиоца је несумњиво постојала пре заснивања радног односа код тужене, ангажовање у војсци није утицало на погоршање болести у већој мери, а болест је од престанка радног односа лако напредовала и то је констатовано вештачењем у Заводу за судску медицину у Нишу 2019. године.

Са полазиштем на наведено утврђење, првостепени суд налази да је тужбени захтев неоснован из разлога што не постоји узрочно - последична веза између професионалног ангажовања тужиоца код тужене и дијагностификованог обољења плућа. Осим тога, првостепени суд налази да је основан приговор застарелости потраживања истакнут у смислу члана 196. Закона о раду, пошто је тужиоцу радни однос престао 22.11.2010. године, а ову парницу покренуо тужбом поднетом 30.10.2020. године.

Другостепени суд прихвата као правилне разлоге првостепеног суда везане за непостојање правног основа за накнаду спорне штете, пошто из утврђених чињеница не следи да је вршење војне службе имало за последицу умањење радне способности тужиоца, односно да је његова радна способност уопште умањена и у чему се састоје ограничења. Пошто не постоји основ спорне обавезе тужене, другостепени суд налази да су без утицаја жалбени наводи којима се побија правилност рачунања рока застарелости потраживања.

По становишту Врховног суда, правилно је другостепени суд применио материјално право када је у конкретној чињеничној ситуацији нашао да је тужбени захтев неоснован.

Према члану 164. Закона о раду („Службени гласник РС“ бр. 24/05...54/09) ако запослени претрпи повреду или штету на раду и у вези са радом, послодавац је дужан да му накнади штету, у складу са законом и општим актом.

Из наведене одредбе произлази да послодавац одговара за штету коју запослени претрпи на раду и у вези са радом по општим правилима о одговорности из члана 154. ЗОО, па основ за накнаду штете због повреде права запосленог следи како из правила о одговорности по основу кривице (субјективна одговорност), тако и по основу узрочне

везе, односно одговорности од опасне ствари или опасне делатности (објективна одговорност). У сваком случају за постојање деликтне грађанске одговорности неопходно је постојање узрочне везе између штетног догађаја и штете, чега у конкретном случају нема. Наиме, тужилац није пружио доказе да је радно ангажовање код туженог узрок дијагностиковане болести плућа 2009. године, односно разлог напредовања ове болести које се испољило и констатовано налазом вештака 2019. године.

Ову битну чињеницу коју је првостепени суд утврдио оценом свих изведених доказа, другостепени суд је прихватио за основ своје одлуке, дајући јасне и довољне разлоге због којих жалбене наводе не прихвата, а Врховни суд у свему прихвата те разлоге.

Правилно је на основу одредби чланова 165. став 1. и 153. ЗПП одлучено и о парничним трошковима.

Из наведених разлога, на основу члана 414. став 1. ЗПП, одлучено је као у изреци.

**Председник већа – судија
Весна Субић,с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић